

כל הבשר פרק שמיני חולין

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

ו. וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וסמא עד הערב ויקרא טו יא

גליון הש"ס

נִסְתָּר הַאֲבִילוֹ בְּשַׁר חוּדָה.
עֵינַן כִּי יִד עִי קַח:

תנהות הב"ח

(א) גמ' השתח' כל גוסס
טובל בהן פניו ידיו:
(ב) תוס' ד"ה חמי וכו'
מוקי לה חזקיה וכו' ורבי
יוחנן דשרי הכא ס"ל כלי'
כתבא: (ג) ד"ה מים וכו'
למי מקרה מושלים למי
ביור ולרביעיית: (ד) ד"ה
מזוה וכו' גמורה היא
דעיקר:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] גב' י' חתא רב דימי
אמר מים הראשונים. גיב
עין ביי גיב ספי קיין
דבר ישראל רשע אי שעת
השגד הי וחי מחזקים
עמם לגויס כפרסכסא
דל"ה הא חסור לפשות
סחורה בדבר הספור מן
החורים ובי"ח מה"מ שיף
ועין מהרש"א גליון רש"י
ד"ה חסלו וכו' דמחש
בנשדמו חיה שלח כפרכי:

מוסף רש"י

מִיּוֹם הָרִאשׁוֹנִים הָאֵלֶּיךָ
בְּשֵׁר חוּזֵר. פִּנְקֵס יִשְׂרָאֵל
הִיא הַמִּכְרָה לְיִשְׂרָאֵל דְּבָרִים
הַמְתֵּרִים וְהַמְכִּילִים, וְהַמִּכְרָה
לְנִכְרִים בְּשֵׁר חוּזֵר מְרֻשָּׁה,
כֹּה יִשְׂרָאֵל לְפִנְקֵס וְהִיא
שֶׁלֹא נִגְלָה לְדִיּוֹ כִּשְׁכֵּם
לְחַמֵּל וְתָתַן לְפָנָיו בְּשֵׁר
חֻזֵר (וְיֵשׁ 19). מִצִּיּוֹן
לְיִחְזָק. וְיִכְרֹךְ כָּל אֶחָד
בְּשֵׁר עַלֵּם, כִּיֵּן בְּרִכַּת
הַמִּלִּיכָה כִּי בְרִכַּת הַמִּמּוֹן
(בְּרִכּוֹת 104).

שיטה מקובצת

א) מצוה לשמור דברי חכמים שהקדוה. ג"כ כאן רמז מה שתירץ הרשב"א ז"ל בקושיא שיש כאן צ"ע:

אל מוכר בשר שחטוה לישראל
בא בחנותו מאכילו נבלות ובא
סבור זה שעובד כוכבים הוא
בעלה והרגו את הנפש. בפרק

חזוהו דקא שדו מיא
אי הוה יענא דרגי
איעכבי א¹⁶ כי אתא
הראשונים * האכילו
הוציאו את האשה
אמר ראשונים האכילו
הרגו את הנפש אמר
וסימנך אתא רב רב
קטלה ר' אבא ¹⁷מר

מנהי לחומרא איתמר
אין נוטלים מהן לי
"נוטלין מהם לידים א
את רבן גמליאל בנו
ואמר לי כל גדולי גליל
חוקיה אמר אין נוט
מטבילין בהם הדדים ו
טובל בהן אבל לא פ
כל גופו טובל בהם פ
אמר רב פפא במקומן
דשרי משקל מיניהו
דאסיר כי פליגי דס
סבר סבר גזרינן בת
סבר לא גזרינן כתנאי
בהמה כללים פסולין
שמעון כן אפסורא
בהן כל גופו אבל
השתא כל גופו טוב
לא כ"ש אלא לאו ה

ובהא פלוגי דמר
אטו מנא ומר סבר
בר אבין אמר רב
ידים לחולין מפני סר
מצוה מאי מצוה אמר
דברי חכמים רבא אמר
ר"א בן ערך דכתיב
וידיו לא שטפו כלמים
סמכו חכמים ללמלי
אמר ליה רבא לרב נה
וידיו לא שטפו במים
טבילה בעי אלא הכי
טמא אמר ר' אלעזר
אמרו נטילת ידים לפי
סבור מינה חובה ה
איכא אמר להו רבא
אלא רשות ופלוגא
נחמן הנהני דיו לפי
הרוח אמר רבא בר
קמיה דרבי אמי ורבי
כלכלה דפרי ואכל

וְלֹא יִהְיוּ לִי מִיָּדַי
אֵין נְטִילַת יָדַי לְפִידִי
שֶׁאֲכַלּוּ מִצֹּהֶו לִיחֻלֵּק
דְּבָרִים אֲמֹרִים שֶׁהִיוּ
מִבֶּרֶךְ וּבֹר יוֹצֵא תִּ

יִהְיוּ לִי מִיָּדַי. שֶׁלֹּא תִּשָּׂא לִי
לְאֲחֵרֵיהֶם וְלֹא יֵלֵךְ הָאֲמֵר בְּכֶרֶךְ

קו.

זיין ממומא דחצבא. וואס דאזעכע וואל עשה
וואס שלא הודיעט לפי שיהיה ירא שיקפידו עליו
מודיע איז נמי אין מועיל אל"כ שדי לכו ההוא
חב"י האור חזקיה אמר אין נוצל'ן מהם

אמר
לא
מים
ונים
רבין
וננים
צחק

דפסקינהו כבת בידתא. והא
לחמירין פפרק ג'
מינין (מיר לת). דרביעית דמקוה געלי
געוה היינו לענין מחטין וזיעות
אבל שרי להטעיל בן דיו א"ג לגמרי
געוה אף לידים והכא נמחוצרין
למקוה וכן פירש בקווערט:
מים שנפסלו משתיית בהמה כבאים
פסולין בקרקע שריין. כ"ג
דזמנים (דו. כד). לחמירין כל ההשלים

י דמי

אי דפרה שוטה וסותה ממנו אפילו
 לרביעית נמי משלים פירש שם
 בקוטרם ויבשרם הן לידם דלמחר
 בפרק כל הבשר מים שנפסלו משמיית
 בהמה בין בללים בין בקרקע פסולין
 הא לא נפסלו כשרין ואגב ריהטא לא
 עיין יואק ואם חלמך דהמס קחמך וזי
 דלחן פרה שוטה וסותה ממנו אפילו
 למקוה נמי לא והכא משמע דלכ"ע
 בטובל בזה כל גופו וגזלה לפרש
 דהמס מיירי שנפסלו משמיית בהמה
 מתמת שטעט עב כל כך שאינה
 יכולה לשמות דלא ח"ס שם מים עליו
 אלא הכא איירי גזולין הכרה אלא
 דמאים ומסרתי וממחתי כן אף הפרה
 יכולה לשמות? **מצוה** דשמוע
 דברי חכמים. וזאת והלא משום
 ספק תרומה תקטו וא"כ מאי ועוד
 וי"ל דתקנו משום נקיות:

מצוה לשמוע דברי רבי אאעז
בן ערד. פירוש לאמין
ליה קרא ללוא דרשה גמורה (ו)
דעיקר קרא אחא לכדדרשין צנדה
(דף מג.) מה ידיו מאכרלי:

ושמע מינה שנים שאכלו מצוה
 יצחק. מימה לר"י מנח
 ליה דמצוה ליחלם דילמא רשות כמ"ד
 גריס פ' שלש שאכלו (בבבא מה). דרש
 רזו לזמן מזמנין פלגמחא דרזי דרש
 ורבי יוחנן ועוד קשה דהסם לא פליגי
 אלא בפת שיש עליו מורה וזמן צ"ל אכל
 פירות דאין מזמנין עליהן כלל כדאמר
 ש"מ דאין מזמנין עלהסירי' פשיטא דמחז'י
 ליחלם

ידיה שמע מינה תלת שמע מינה
מנין על הפירות ושמע מינה ישנים
שנים שאכלו מצוה ליחלק חבמה
אבל אחד סופר ואחד בור סופר
ידים לחולין עד הפרק לתרומה
עד

קסברי אין מזמנין על הפירות לומר נברך:
בשנים מצוה ליחלק הוהיל ואין כאן שלשה:

עין משפט
גד מצות

כ"ו א מ"י פ"ו מהלכות
ברכות הלכה טז וע"ש
סמג עשין כ טוש"ע א"ח
פ"י קס סעיף ו (וורב
אלפס ברכות פ"ח דף

(מד:)
 כו ב מ"י שם הלכה ט
 וע"ש טושי"ע שם
 סעיף ז (וכרח אלפס שם):
 כח ג מ"י שם טושי"ע שם
 סעיף ט:
 ד (מח"ש שם כ"ד):

כמו ה' מצי' שם הלכה ג
וע"ש סמג שם
עושי' א"ח סי' קנח סעיף
ה'
ל' ר' עושי' א"ח סי' רנ
סוף א'

לא ידע מתי יבא מהל' ברכות הלכה עו שמע
עשין כ טושי' א"ת קי'
קנג סעף א וזכר אלפס
שם מהל':

לב ט מ"א פ"ו תלכות
ברכות הלכה ד פסג
פסין כ טור ש"ע א"ח פ'
קסא פסין ד:
לב י מ"א פ"א תלכות
תרומות הלכה ז
ופ"א תלכות מקואות
הלכה יא:

יְבִינוּ גִרְשֹׁם

מים ראשונים האכילו בשר חזיר, (ז) כלומר המלח צריך לשלוח כי לא נחל ידיו ומכסרו דעובר כסובבם היה והראינו אחרתם בשר חזיר; אחרתם הצריא אדוק מעכל. ההוא ראשית אשר לא לאתנתהו בלא ערשם ויצא לשוק בעליל ולא מים אחרתם והיה בעל שרא שפנתו בשכר הכיס לאשאו בלא לאשה ואמר לה תני לי הכיס שנתן לך בעיל אן לה שאלם ידים סמן נתן לה שאלם ומכסא לביתו וסיפרה לו הרבנים וגישה. לה מתי ומה חלומה, כלומר חלומה ראשונים האכילו בשר חזיר אחרתם הרגו את הכבד הנפש כלומר לא כבדו לא גזרו לאשאו אלא טעלה: חמי גזרו לא חזקו אמר אין נתלשם מן חלומה לידם כלומר מים ראשונים: מספרתו כמאן כלומר נטל מים כליי וספקתהו כדי לחלם כלומר נטל עושן צידה הגרה כמו בעצרות שהולכות לשדוד ומשקן מהם שדודו דלא ידיו החיים במקום ורביא הגרוא לא בעצרות דהיא בת בריחא ובחאו כמס' מלני אם יכול אש ליטול ידיו אם לאו: מים נספסלו שמחיתם בהמה. כלומר שדיו ידיו נקיים כללים מפלים אש נקיים ידיו בקרקע שדרים: שבלם כל גופא אבל לא ידיו ורגליו נתקדשו ידיו ורגליו לעבוד דבריהם: כלומר כלומר ידיו שמתעב כל לעזעב בלא שדיו ורגליו גבורתן אטו שמתעב חזיק שם בקרקע כמאן אפי' בבר בריחא לא גורין אטו מאמא (אלא) משום דאן חרמא שמתעב שאלם אכלו חזיק בלא שמתעב ידיו חזיקין בלא לתרומה ויהא אוליכא אפי' חרמא בלא שמתעב ידיו: אלא חזק שמתעב ידיו שאלם כלומר אפי' טהא שאלם ידיו טהא לאכלו אפי' חזיקין. ופליגא דבן נתמן כלומר ידיו רגליו שדודו חזק שדיו ידיו

(א) ג"ל דהוא יצא על השולחן לחיוב ולא נטל ידיו וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones